

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลของการออกกำลังกายของนักศึกษาพยาบาล ในวิทยาลัยพยาบาล เครือข่ายภาคกลาง 2 สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก โดยมีรายละเอียดวิธีการดำเนินงานวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาล หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ในวิทยาลัยพยาบาล เครือข่ายภาคกลาง 2 สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ทำการศึกษาที่ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีจังหวัดชัยภูมิ วิทยาลัยพยาบาลพระจอมเกล้าเพชรบุรี วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีชัยนาท วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนีพระพุทธบาท วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีราชบุรี วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสระบุรี และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี มีนักศึกษาพยาบาลรวมทั้งสิ้นจำนวน 1,657 คน (สถาบันพระบรมราชชนก, 2547)

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 ซึ่งศึกษา ในวิทยาลัยพยาบาล เครือข่ายภาคกลาง 2 สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ขนาดกลุ่มตัวอย่างคำนวณได้จากสูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ยามานะ (Yamane, 1973) ดังแสดงในภาคผนวก ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 322 คน โดยทั่วไป แล้วจะมีแนวโน้มการได้รับคืนประมาณร้อยละ 45-98 (Polit & Hungler, 1991) ดังนั้นเพื่อให้ กลุ่มตัวอย่างมีมากพอที่จะได้รับแบบสอบถามคืนในจำนวนที่เพียงพอสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล จึงแยกแบบสอบถามเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 เพิ่มจำนวนแบบสอบถามอีก 64 ฉบับ รวมแบบสอบถาม ที่ทำการเก็บข้อมูลจำนวน 386 ฉบับ ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ถูกคืนมาจำนวน 369 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.59 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ จึงมีจำนวน 369 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเลือกวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก เขต 2 ภาคกลาง กระทรวงสาธารณสุข 4 แห่ง โดยวิธีการจับฉลาก อัตราส่วน 1:2 ได้วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนีจังหวัดชัยภูมิ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีชัยนาท วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสระบุรี และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี การสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากร ด้วยวิธีการสุ่ม อย่างเป็นระบบ (systematic random sampling) โดยการสุ่มน้ำรายชื่อของนักศึกษาพยาบาลทั้งหมด

887 คน และสุ่มทุก ๆ 2 คน โดยเรียงเลขที่บ้านใบราชชื่อแต่ละชั้นปี ให้ได้สัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง แต่ละชั้นปีที่เท่า ๆ กันดังนี้

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีจักรีรัช มีนักศึกษาพยาบาล 194 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 84 คน

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีชัยนาท มีนักศึกษาพยาบาล 238 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 104 คน

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสระบุรี มีนักศึกษาพยาบาล 268 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 119 คน

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี มีนักศึกษาพยาบาล 187 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 79 คน

ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามหังหนังจำนวน 386 ฉบับ ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ กลับคืนมาจำนวน 369 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.59

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่พัฒนาจาก วรรณิภา อัศวชาสุวิกรรณ (Asawachaisuwikrom, 2001) ประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามการเข้มแข็งส่วนบุคคลและการรับรู้ต่าง ๆ แบ่งเป็น 5 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการรับรู้ประไยชน์ของการออกกำลังกาย

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกาย

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถกับการออกกำลังกาย

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้อิทธิพลระหว่างบุคคลต่อการออกกำลังกาย

ชุดที่ 2 แบบสอบถามการออกกำลังกายของนักศึกษาพยาบาล และแบบสอบถาม ประสบการณ์เดิน ของการออกกำลังกาย

แบบสอบถามชุดที่ 1

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ ระดับชั้นปี น้ำหนัก ส่วนสูง ลักษณะค่าถ้วนเป็นแบบเลือกตอบและเติมคำลงในช่องว่าง มีจำนวน 3 ข้อ

แบบสอบถามในส่วนที่ 2 ถึงส่วนที่ 5 เป็นแบบสอบถามปัจจัยค่านการรับรู้ประไยชน์ ของการออกกำลังกาย การรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกาย การรับรู้ความสามารถกับการออกกำลังกาย การออกกำลังกาย และอิทธิพลระหว่างบุคคลกับการออกกำลังกาย

ส่วนที่ 2 การรับรู้ประ โยชน์ของการออกแบบถังก咽 เป็นแบบสอบถามความเห็นใจ
ความรู้สึกที่คาดการณ์ถึงผลดีของการออกแบบถังก咽ของนักศึกษาปานาค ในด้านสุขภาพแข็งแรง
สมบูรณ์ ผ่อนคลายความเครียด ความสนุกสนาน และการเข้าสังคม ซึ่งครอบคลุม ด้านร่างกาย
จิตใจ และสังคม จำนวน 20 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ¹
มีประ โยชน์มากที่สุด หาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน

มากที่สุด = 5 นายดึง รับรู้ว่าการออกแบบถังก咽มีผลดีมากที่สุด

มาก = 4 นายดึง รับรู้ว่าการออกแบบถังก咽มีผลดีมาก

ปานกลาง = 3 นายดึง รับรู้ว่าการออกแบบถังก咽มีผลดีปานกลาง

น้อย = 2 นายดึง รับรู้ว่าการออกแบบถังก咽มีผลดีน้อยกว่าครึ่งหนึ่ง

น้อยที่สุด = 1 นายดึง รับรู้ว่าการออกแบบถังก咽มีผลดีน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาการรับรู้ โดยแบ่งผลคะแนนเฉลี่ยการรับรู้จากแบบสอบถามออกเป็นช่วง
(กานดา ชุมลาภทวี, 2539) คือแบ่งเป็น ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย
และน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาการรับรู้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 นายดึง นักศึกษาปานาค มีการรับรู้ประ โยชน์ของ

การออกแบบถังก咽ในเกณฑ์น้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 นายดึง นักศึกษาปานาค มีการรับรู้ประ โยชน์ของ

การออกแบบถังก咽ในเกณฑ์น้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 นายดึง นักศึกษาปานาค มีการรับรู้ประ โยชน์ของ

การออกแบบถังก咽ในเกณฑ์ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 นายดึง นักศึกษาปานาค มีการรับรู้ประ โยชน์ของ

การออกแบบถังก咽ในเกณฑ์มาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 ขึ้นไป นายดึง นักศึกษาปานาค มีการรับรู้ประ โยชน์ของ
การออกแบบถังก咽ในเกณฑ์มากที่สุด

ส่วนที่ 3 การรับรู้อุปสรรคของการออกแบบถังก咽 เป็นแบบสอบถามความรู้สึกที่คาดว่า
จะไม่เกิดประ โยชน์ มีผลลัพธ์ หรือเป็นอุปสรรคบนความสามารถในการออกแบบถังก咽 ในด้าน²
ความไม่สะดวก เวลาที่ใช้ ค่าใช้จ่าย ความยากลำบาก ซึ่งครอบคลุมด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม
จำนวน 14 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มีอุปสรรคมากที่สุด
มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน

มากที่สุด = 5 หมายถึง รับรู้ว่าการออกกำลังกายมีผลเสีย/อุปสรรคมากที่สุด

มาก = 4 หมายถึง รับรู้ว่าการออกกำลังกายมีผลเสีย/อุปสรรคมาก

ปานกลาง = 3 หมายถึง รับรู้ว่าการออกกำลังกายมีผลเสีย/อุปสรรคปานกลาง

น้อย = 2 หมายถึง รับรู้ว่าการออกกำลังกายมีผลเสีย/อุปสรรคน้อยกว่าครึ่งหนึ่ง

น้อยที่สุด = 1 หมายถึง รับรู้ว่าการออกกำลังกายมีผลเสีย/อุปสรรคน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาการรับรู้ โดยแบ่งผลคะแนนเฉลี่ยการรับรู้จากแบบสอบถามออกเป็นช่วง (กานดา พูนลาภทวี, 2539) คือแบ่งเป็น ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาการรับรู้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง นักศึกษาพยาบาลมีการรับรู้อุปสรรคของ

การออกกำลังกายในเกณฑ์น้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง นักศึกษาพยาบาลมีการรับรู้อุปสรรคของ

การออกกำลังกายในเกณฑ์น้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง นักศึกษาพยาบาลมีการรับรู้อุปสรรคของ

การออกกำลังกายในเกณฑ์ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง นักศึกษาพยาบาลมีการรับรู้อุปสรรคของ

การออกกำลังกายในเกณฑ์มาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 ขึ้นไป หมายถึง นักศึกษาพยาบาลมีการรับรู้อุปสรรคของ

การออกกำลังกายในเกณฑ์มากที่สุด

ส่วนที่ 4 การรับรู้ความสามารถตอบเองต่อการออกกำลังกาย เป็นแบบสอบถามความรู้สึกนึกคิดที่ตัดสินว่าตนเอง มีความสามารถในการออกกำลังกายในหนึ่งเดือนต่อมาได้ จำนวน 10 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตรากล่าวประมาณค่า 5 ระดับ คือการรับรู้ความสามารถตอบเองมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน

มากที่สุด = 5 หมายถึง มีความมั่นใจ หรือมีความเชื่อมั่นในตนเองกับการออกกำลังกายในระดับมากที่สุด

มาก = 4 หมายถึง มีความมั่นใจ หรือมีความเชื่อมั่นในตนเองกับการออกกำลังกายในระดับมาก

ปานกลาง = 3 หมายถึง มีความมั่นใจ หรือมีความเชื่อมั่นในตนเองกับการออกกำลังกายในระดับปานกลาง

น้อย = 2 หมายถึง มีความมั่นใจ หรือมีความเชื่อมั่นในตนเองกับการออกกำลังกายในระดับที่น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง

น้อยที่สุด = 1 หมายถึง มีความมั่นใจ หรือมีความเชื่อมั่นในตนเองกับการออกกำลังกายในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาการรับรู้ โดยแบ่งผลคะแนนเฉลี่ยการรับรู้จากแบบสอบถามออกเป็นช่วง (งานค่า พูนลากหวี, 2539) คือแบ่งเป็น ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาการรับรู้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง นักศึกษาพยาบาลมีการรับรู้ความสามารถ ตนเองต่อการออกกำลังกายในเกณฑ์น้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง นักศึกษาพยาบาลมีการรับรู้ความสามารถ ตนเองต่อการออกกำลังกายในเกณฑ์น้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง นักศึกษาพยาบาลมีการรับรู้ความสามารถ ตนเองต่อการออกกำลังกายในเกณฑ์ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง นักศึกษาพยาบาลมีการรับรู้ความสามารถ ตนเองต่อการออกกำลังกายในเกณฑ์มาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 ขึ้นไป หมายถึง นักศึกษาพยาบาลมีการรับรู้ความสามารถ ตนเองกับการออกกำลังกายในเกณฑ์มากที่สุด

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้อิทธิพลระหว่างบุคคลต่อการออกกำลังกาย เป็นแบบสอบถามความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมความเชื่อ หรือทัศนคติของบุคคลอื่นว่าบุคคลใด มีอิทธิพลต่อตนเองในการมีหรือไม่มีพฤติกรรมการออกกำลังกาย ได้แก่ ครอบครัว ครู เพื่อน จำนวน 13 ข้อ ลักษณะค่าตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือมีการรับรู้อิทธิพลระหว่างบุคคลต่อการออกกำลังกายในระดับมากที่สุด หาก มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน

มากที่สุด = 5 หมายถึง มีการรับรู้ว่าบุคคลดังกล่าว เป็นอุปสรรคขัดขวาง / สนับสนุนท่าน ในการออกกำลังกายระดับมากที่สุด

มาก = 4 หมายถึง มีการรับรู้ว่าบุคคลดังกล่าว เป็นอุปสรรคขัดขวาง / สนับสนุนท่าน ในการออกกำลังกายระดับมาก

ปานกลาง = 3 นายถึง มีการรับรู้ว่าบุคคลดังกล่าว เป็นอุปสรรคขั้ดของ /
สนับสนุนท่าน ในการออกแบบภาระด้านปานกลาง

น้อย = 2 นายถึง มีการรับรู้ว่าบุคคลดังกล่าว เป็นอุปสรรคขั้ดของ /
สนับสนุนท่าน ในการออกแบบภาระด้านน้อย

น้อยที่สุด = 1 นายถึง มีการรับรู้ว่าบุคคลดังกล่าว เป็นอุปสรรคขั้ดของ /
สนับสนุนท่าน ในการออกแบบภาระด้านน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาการรับรู้ โดยแบ่งผลกระทบตามเกณฑ์การรับรู้จากแบบสอบถามออกเป็นช่วง
(กานดา พูนลาภทวี, 2539) คือแบ่งเป็น ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย
และน้อยที่สุด

เกณฑ์การพิจารณาการรับรู้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 นายถึง นักศึกษาพยายามมีการรับรู้อิทธิพลระหว่าง
บุคคลต่อการออกแบบภาระด้วยตนเอง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 นายถึง นักศึกษาพยายามมีการรับรู้อิทธิพลระหว่าง
บุคคลต่อการออกแบบภาระด้วยตนเอง

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 นายถึง นักศึกษาพยายามมีการรับรู้อิทธิพลระหว่าง
บุคคลต่อการออกแบบภาระด้วยตนเอง

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 นายถึง นักศึกษาพยายามมีการรับรู้อิทธิพลระหว่าง
บุคคลต่อการออกแบบภาระด้วยตนเอง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 ขึ้นไป นายถึง นักศึกษาพยายามมีการรับรู้อิทธิพลระหว่าง
บุคคลต่อการออกแบบภาระด้วยตนเองมากที่สุด

แบบสอบถามชุดที่ 2.

แบบสอบถามการออกแบบภาระด้วยตนเอง 1 ปีที่ผ่านมา โดยขออนุญาตใช้แบบสอบถาม
ของ วรรษิภา อัศวชัยสุวิกรม (2547) ที่ได้ปรับปรุงใหม่ ซึ่งประกอบด้วยค่าตอบแทนการออกแบบภาระด้วย
อย่างมีแบบแผน และการเล่นกีฬา ในประเภทของกิจกรรม ความถี่ในการออกแบบภาระด้วย
ระยะเวลาของการออกแบบภาระด้วย

พฤติกรรมการออกแบบภาระด้วยของนักศึกษาบาล ได้ให้ความหมายของคำว่า “การออกแบบ
ภาระด้วย” ตามเกณฑ์นี้ หมายถึง ลักษณะการเคลื่อนไหวออกแบบของร่างกายอย่างมีรูปแบบ
 เช่น การวิ่ง ว่ายน้ำ การเดินแอโรบิก การเดินเร็ว การบริหารร่างกาย โดยปฏิบัติเป็นเวลา
 ติดต่อกันอย่างน้อย 30 นาที และจำนวนอย่างน้อย 3 ครั้ง ต่อสัปดาห์ อาจทำเป็นช่วงๆ ละ
 10 นาที สะสมให้ได้อย่างน้อย 30 นาที ต่อวัน สัปดาห์ละอย่างน้อย 5 วัน

เกณฑ์การให้คะแนนตามการมีกิจกรรมการออกกำลังกาย และเด่นกีฬา โดยตอบประเภทของกิจกรรม จำนวนชั่วโมง / สัปดาห์ จำนวนเดือน / ปี นำมาแปลงรหัสและคำนวณ โดยปรับจากสูตรการคำนวณของ วูริป์ส์ และคณะ (Voorrips et al., 1991 cited in Asawachaisuwikrom, 2001) ซึ่งการคำนวณ คิดคะแนนจากการออกกำลังกายอย่างมีแบบแผน และการเล่นกีฬาเท่านั้น ซึ่งใช้สูตรคำนวณการออกกำลังกาย = $(1a+1b+1c)+(2a+2b+2c)+(3a+3b+3c)$

สัญลักษณ์ 1a,2a,3a คือค่ารหัสที่ได้จากการออกกำลังกาย ประเภทที่ 1, 2 และ 3

1b,2b,3b คือค่ารหัสที่ได้จากการออกกำลังกาย ประเภทที่ 1, 2 และ 3

1c,2c,3c คือค่ารหัสที่ได้จากการออกกำลังกาย ประเภทที่ 1, 2 และ 3

และแบบสอบถามประสนานการณ์เดินของออกกำลังกาย ในระยะเวลา ก่อนหน้า 1 ปี กลุ่มตัวอย่าง เดຍของการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอหรือไม่

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) ผู้วิจัยเสนอแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล และ ประสบการณ์เดินของการออกกำลังกาย แบบสอบถามการรับรู้ประ予以ชน์ของการออกกำลังกาย แบบสอบถามการรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกาย แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถกดับการออกกำลังกาย แบบสอบถามการรับรู้อิทธิพลระหว่างบุคคลต่อการออกกำลังกาย และแบบสอบถามการออกกำลังกายของนักศึกษาพยาบาล ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ปรับปรุงแก้ไข และเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งประกอบด้วยอาจารย์พยาบาลผู้เชี่ยวชาญแนวคิดการส่งเสริมสุขภาพของเพนคอร์และการออกกำลังกาย 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกกำลังกาย 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญที่ทำการศึกษาด้าน พฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาพยาบาล 1 ท่าน (ดังรายนามในภาคผนวก ก) ใช้เกณฑ์ตัดสินความเห็นพ้อง 3 ใน 5 ท่าน หลังจากผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกรอบ ก่อนนำไปทดลองใช้

2. การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีถักษณะเช่นเดียวกับประชากรที่ศึกษา คือ นักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีชลบุรี จำนวน 30 คน เพื่อเป็นการตรวจสอบภาษา ความเข้าใจในการตอบคำถามทั้งฉบับ และทำการตรวจสอบความคงที่ของแบบสอบถาม การรับรู้ประ予以ชน์ของการออกกำลังกาย แบบสอบถามการรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกาย แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถกดับการออกกำลังกาย และแบบสอบถามการ

รับรู้อิทธิพลระหว่างบุคคลต่อการออกกำลังกาย นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ์ของครอนบาก (Cronbach alpha coefficient) (Cronbach, 1990) และเมื่อตรวจสอบระหว่างคะแนนเป็นรายข้อ กับผลรวมของข้อคำถามทั้งฉบับแต่ละชุดของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ (corrected item-total correlation) โดยถือว่าคะแนนรวมทั้งฉบับเป็นคะแนนที่แทนโครงสร้างรวมของเนื้อหาที่ต้องศึกษา หากนั้นจึงพิจารณาตัดข้อคำถามที่มีค่าสหสัมพันธ์กับผลรวมของข้อคำถามที่เหลือต่ำกว่า 0.90 (เรนา พงษ์เรืองพันธ์ และประสิทธิ์ พงษ์เรืองพันธ์, 2545) เนื่องจากค่าสหสัมพันธ์ที่ต่ำแสดงว่าข้อ คำถามนั้น ไม่ได้วัดในสิ่งที่เป็นโครงสร้างตามเนื้อหา และช่วยปรับปรุงให้แบบสอบถามมีความเชื่อมั่นสูงขึ้น (ราชชัย งานสันติวงศ์, 2539) โดยข้อคำถามยังครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการในส่วนของแบบสอบถามการออกกำลังกาย ใช้วิธีหาความเชื่อมั่นโดยวิธีการ (test-retest) วัดก่อนตัวอย่างเดียวกัน 2 ครั้ง โดยเว้นระยะเวลาห่างกันนาน 2 สัปดาห์ ขนาดค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กันแบบเบียร์สัน (Polit & Hungler, 1978, p. 427) ผลการทดสอบมีดังนี้ แบบสอบถามการรับรู้ประ โยชน์ของการออกกำลังกายจำนวน 20 ข้อ มีความเชื่อมั่น ระดับสูง ($\alpha = .89$) แบบสอบถามการรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกายจำนวน 15 ข้อ มีความเชื่อมั่นระดับสูง ($\alpha = .81$) แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถกับการออกกำลังกาย จำนวน 10 ข้อ มีความเชื่อมั่นระดับสูง ($\alpha = .83$) และแบบสอบถามการรับรู้อิทธิพลระหว่างบุคคลต่อการออกกำลังกาย จำนวน 15 ข้อ มีความเชื่อมั่นระดับสูง ($\alpha = .92$) แบบสอบถามการออกกำลังกาย หาความเชื่อมั่น โดยทดสอบซ้ำ (test-retest) ใน 2 สัปดาห์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น .97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคอมบดีบันดิคิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีจักรีรัช วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีชั้นนาท วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสาระบูรี และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ และขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน และคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ โดยติดต่อประสานงานผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาล และอาจารย์ผู้สอน พร้อมด้วยเก้าโครงย่อวิทยานิพนธ์ 1 ชุด และเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล 1 ชุด

3. ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแก่นักศึกษา พยาบาล พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการวิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทราบ

การตอบแบบสอบถามนั้น ขึ้นอยู่กับความสมัครใจของว่าจะยินยอมเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาหรือไม่กี่ได้

4. นักศึกษาพยาบาลที่ยินยอมให้ความร่วมมือเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยจะแจกแบบหนังสือยินยอมเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัย (บว.01/4) ให้กับผู้เข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างลงชื่อยินยอม โดยผู้วิจัยจะเก็บสำเนาเอกสารฉบับนี้ไว้ 1 ชุด เอกสารด้านฉบับจะมีน ให้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเก็บไว้เพื่อเป็นหลักฐานทางกฎหมาย รวมทั้งบันทึกเมียร์ไทร์ฟิล์ม และท่อขูดของผู้วิจัยที่สามารถติดต่อได้ กรณีมีข้อสงสัย หรือต้องการถอนตัวจากการเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

5. แจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับประสบการณ์เดิมของการออกกำลังกาย ปัจจัยส่วนบุคคล การรับรู้ประ โยชน์ของการออกกำลังกาย การรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกาย การรับรู้ความสามารถของตนเองกับการออกกำลังกาย การรับรู้อิทธิพลระหว่างบุคคลต่อการออกกำลังกาย และการออกกำลังกายในนักศึกษาพยาบาล แก่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาพยาบาลในแต่ละวิชาลักษณะ คนเดียวให้ครบตามจำนวน โดยขอความอนุเคราะห์จากอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้เก็บรวบรวมแบบสอบถามแทนผู้วิจัย ซึ่งจะแจ้งให้กู้นกลุ่มตัวอย่างทราบว่าเป็นอาจารย์ผู้สอนท่านใดขณะแจกแบบสอบถาม

6. นัดหมายวันส่งแบบสอบถามคืนจากอาจารย์ผู้สอนที่เป็นผู้เก็บรวบรวมแบบสอบถาม แทนผู้วิจัย หลังแจกแบบสอบถามแล้ว 1-2 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยจะไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

7. ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยคัดเลือกแบบสอบถามที่มีข้อคำตอบสมบูรณ์ จากแบบสอบถามที่แจกทั้งหมด 386 ฉบับ ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์กลับคืนมาจำนวน 369 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.59 และนำแบบสอบถามที่คัดໄว้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้แนะนำตัวกับกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการวิจัย ให้กับกลุ่มตัวอย่างทราบ โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลประมาณ 20-30 นาที การตอบแบบสอบถามนั้น ขึ้นอยู่กับความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่างว่าจะยินยอมเข้าร่วมการศึกษาหรือไม่กี่ได้ ข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้จะถูกนำเสนอในทางวิชาการ และใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาการวิจัยท่านนั้น โดยไม่มีผลต่อการศึกษาและการปฏิบัติงานใด ๆ ทั้งสิ้น

หากกลุ่มตัวอย่างไม่สะท verk ใจที่จะให้ข้อมูล สามารถยกเลิกข้อมูลได้ตลอดเวลา โดยไม่เกิดผลเสียใด ๆ เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินดีที่จะให้ความร่วมมือในการวิจัย ผู้วิจัยจึงทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งรายละเอียดคำชี้แจงและการพิหักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แสดงไว้ในภาคผนวก ฯ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. พรรณาปัจจัยส่วนบุคคล ประสบการณ์เดิมของการอกรถลังกาย ด้วยการแยกแยะความดี ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. พรรณาการอกรถลังกายเป็นจำนวน ร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. พรรณาการรับรู้ประโยชน์ของการอกรถลังกาย การรับรู้อุปสรรคของการอกรถลังกาย การรับรู้ความสามารถตอนของต่อการอกรถลังกาย อิทธิพลระหว่างบุคคลกับการอกรถลังกาย เป็นค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลระดับการรับรู้จากค่าที่กำหนดไว้
4. หากความสัมพันธ์และอำนาจการดำเนินของ ประสบการณ์เดิมของการอกรถลังกาย ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ อายุ ระดับชั้นปี ค่าดัชนีมวลกาย การรับรู้ประโยชน์ของการอกรถลังกาย การรับรู้อุปสรรคของการอกรถลังกาย การรับรู้ความสามารถตอนของต่อการอกรถลังกาย การรับรู้อิทธิพลระหว่างบุคคลต่อการอกรถลังกาย กับการอกรถลังกายในนักศึกษาพยาบาล โดยใช้สถิติวิเคราะห์การทดลองแบบเชิงชั้น (hierarchical regression analysis) (เพชรน้อย ติงห์ช่างชัย, 2546)